

За способом утворення скорочень та їх ужитку існують різні відходи. Одним із них є поділ скорочень на ініціалізми та акроніми, визнання хоч незначної але все ж таки відмінності між ними, відмінності передусім у вимові. Так, скорочення-ініціалізми (ініціальна аббревіатура) вимовляються по літерам, а акроніми вимовляються як повноправне слово за усіма нормами звукової системи мови. Наразі під акронімом мається на увазі таке скорочення, фонетична структура якого співпадає з фонетичною структурою загальноживаних слів. А аббревіація становить таку лексичну одиницю, за якою значення проявляється через певним чином організованим звуковим комплексом літер. Однак такий поділ визнається доволі умовним, позаяк за умов особливої суспільної значимості чи широкого вжитку аббревіація може втратити свою первісну форму. Так, скажімо, В. Нікішина пише, що „аббревіатури називають також акронімами” [1].

Дещо інше бачення класифікації вказує Н. Дюканова. „Ініціалізми, – пише вона, – це скорочені слова, які поділяються на акроніми і аббревіації... Ініціалізми містять у собі переважно приголосні і вимовляються як окремі літери англійського алфавіту: IMF – International Monetary Fund (Міжнародний валютний фонд)” [2, с. 102]. В такому випадку під ініціалізмами варто розуміти аббревіації. Щодо акронімів, то вони являють собою такий „набір літер”, який „вимовляється як слово, а не окремі літери за всіма правилами читання в англійській мові” [там само].

І, зрештою, не можна оминути увагою ще одне положення, яке свідчить про бачення способу класифікації Н. Дюкановою. „Залежно від особливостей їх (складноскорочених слів – авт.) вимови, – пише вона, – їх ділять на ініціалізми та скорочення” [там само]. Таким чином, останнє положення дещо не узгоджується із наведеною вище її ж думкою.

Для повноти уявлень про класифікацію скорочень наведемо ще одне висловлювання, яке свідчить про співпадіння думок. „Якщо скорочена письмова форма пишеться та читається як звичайне англійське слово, то сформоване у такий спосіб слово називається акронім. Акроніми утворюються з початкових літер слів, що входять у словосполучення, об'єднане загальним змістом. Наприклад: NATO – the North Atlantic Treaty Organization” [3, с. 11]. „Аббревіатура – скорочення, яке вимовляється по буквам: PC [pi: si:] – Personal Computer” [3, с. 9]. Щодо визначення скорочень, то, за О. Михайловою та К. Тарасюк, „скорочення – це такий спосіб словотвору, суть якого складається у відсіканні частини основи, що або збігається зі словом, або являє собою словосполучення, об'єднане загальним змістом” [3, с. 4].

Можна було б продовжити аналіз дефініцій англійської терміносистеми, однак із уже наведених дитувань можна дійти висновку, що розбіжності стосуються лише визначення ініціалізмів та скорочень, а щодо розуміння акронімів та аббревіацій думки дослідників співпадають бодай в головному. Тож із наведеного аналізу визначень можна дійти висновку, що аббревіації, акроніми співвідносяться із поняттям